

REKTOR
SZKOŁY GŁÓWNEJ GOSPODARSTWA WIEJSKIEGO W WARSZAWIE

Warszawa, 15 maja 2017 roku

R-794/2017

Katarzyna Radzikowska
radna Dzielnicy Wilanów

Paweł Lenarczyk
radny Dzielnicy Ursynów

Szanowni Państwo,

władze Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego z wielką uwagą wsłuchują się w głos Państwa Radnych dotyczący rezerwatu przyrody Skarpa Ursynowska. SGGW od początku swojego istnienia integruje się ze społecznością lokalną i w miarę możliwości udostępnia swoje obiekty dydaktyczne i naukowe mieszkańcom Warszawy. Podobnie jak Państwo jesteśmy zainteresowani udostępnieniem mieszkańcom Ursynowa i Wilanowa tarasów zlokalizowanych tuż za Pałacem Rektorskim, na Skarpie Ursynowskiej. Należą one do uczelni, która – korzystając wyłącznie z własnych środków finansowych – zrehabilitowała je w ostatnich dwóch latach oraz przywróciła im wygląd do stanu z XVIII wieku.

Aby udostępnić ten teren mieszkańcom trzeba jednak uregulować kilka zagadnień. Liczymy na pomoc i aktywne wsparcie radnych Ursynowa i Wilanowa w ich rozwiązaniu.

Rezerwat przyrody Skarpa Ursynowska został ustanowiony Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnych z dnia 14 czerwca 1996 r. Akt ten został znowelizowany Zarządzeniem nr 14 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 19 lipca 2011 roku. Z samego faktu uznania tego obszaru za rezerwat przyrody wynika obowiązywanie zakazu poruszania się. W województwie mazowieckim jest 189 rezerwatów przyrody, z których 40 zostało udostępnionych społeczeństwu.

Rezerwat przyrody Skarpa Ursynowska, chroni jeden z ostatnich fragmentów Skarpy Warszawskiej (Skarpy Doliny Wisły) porośnięty cennymi zbiorowiskami roślinnymi o wysokim stopniu naturalności oraz zabytki kultury. Celem, dla którego został ustanowiony rezerwat, jest zachowanie ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych fragmentu wysokiej Skarpy Wiślanej wraz z leżącymi u jej podnóża łąkami i torfowiskami o wysokich walorach przyrodniczych. Pełni on także funkcję korytarza ekologicznego pomiędzy rezerwatami: Las Kabacki im. Stefana Starzyńskiego i Las Natoliński. Na Skarpie występują grądy, w północno-wschodniej części rezerwatu znajduje się fragment łągu

olszowego-jesionowego, a u podnóża skarpy występują zbiorowiska łąk wilgotnych. Pozostały teren obejmuje bogate florystycznie łąki świeże. Zbiorniki wodne stanowią zaś ważne miejsce rozrodu lokalnej populacji płazów, w tym rzekotki drzewnej i traszki grzebieniastej.

Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska zwraca uwagę, że głównym zagrożeniem dla rezerwatu jest postępująca antropopresja. Wydeptywanie ścieżek zarówno na stokach, jak i pod skarpami przyczynia się do fragmentacji rezerwatu, ograniczając przebieg naturalnych procesów odnawiania się rodzimych gatunków roślin, które zastępowane są przez gatunki obce. Hałas będący efektem obecności człowieka i wprowadzanych przez niego psów niepokoi i płoszy zwierzyne. W wielu miejscach stok skarpy jest niszczone głównie w wyniku budowy dzikich torów rowerowych oraz użytkowania stoków do zjazdów na sankach. Wszystkie te czynniki doprowadzają do degradacji rezerwatu.

Na obszarze rezerwatu wszystkie działania muszą być podporządkowane interesom ochrony przyrody. Z uwagi na ograniczenia wprowadzone ustawą o ochronie przyrody wstęp do rezerwatu przyrody Skarpa Ursynowska bez stosownej zgody jest obecnie niezgodny z obowiązującym prawem. Ewentualne udostępnienie rezerwatu społeczeństwu może nastąpić na mocy zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, które winno być poprzedzone wnikliwą analizą wszystkich uwarunkowań i oceną wpływu na wartości przyrodnicze tego obszaru. Na obszarze rezerwatu nadrzędnym celem będzie zawsze ochrona przyrody oraz zachowanie walorów przyrodniczo-kulturowych i temu celowi będą podporządkowane sposoby zagospodarowania. Za utrzymanie tych walorów oraz bezpieczeństwa na poziomie niezagrażającym zdrowiu i mieniu osobom tam przebywającym odpowiada właściciel terenu, czyli Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

Udostępnienie terenu wymaga zatem nie tylko zgody Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, ale również wypełnienia zobowiązań instytucji spoza SGGW, dotyczących pokrywania kosztów związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa osób przebywających na terenie rezerwatu oraz znajdujących się tam mienia.

Z poważaniem

prof. dr hab. Wiesław Bielawski